

Tematyka kompleksowa dla grup:
„Mali odkrywcy”, „Smerfy”, „Ekoludki”
„Cuda i dziwy”
(12.04.2021r – 16.04.2021r.)

1. Zapoznanie z nazwą nowego miesiąca na podstawie wiersza Wandy Chotomskiej *Kwiecień*.

*Chodzi Kwiecień po świecie
w fiołkowym berecie,
z czarodziejską pałeczką w kieszeni.
Za pomocą pałeczki
w ciągu małej chwileczki
wszystkie rzeczy potrafi odmienić.
Koniom – skrzydła doczepia,
krowę zmieni w fortepian,
tort upiecze ze śniegu,
strusia wyśle na biegun,
dom na dachu postawi,*

*klucz zmajstruje żurawi,
księżyc w czapkę ubierze,
gwiazdy zmieni w talerze,
z klombu zerwie dwa słonie,
by pachniały w wazonie,
z papug zrobi tygrysy,
które jedzą irysy,
sto kogucich grzebieni
w wielkie góry zamieni –
ledwie wyjmie pałeczkę z kieszeni.*

- Zwracanie uwagi na nazwę miesiąca, o którym jest mowa w wierszu; przypomnienie nazwy miesiąca, który występował przed kwietniem, i tego, który nastąpi po nim.
- Wypowiedzi dzieci na temat nieprawdopodobnych rzeczy, które wyczarował kwiecień w wierszu czarodziejską pałeczką; wyjaśnianie, dlaczego nie mogą mieć one miejsca; zwracanie uwagi na humor zawarty w utworze.
- Zabawa *Jestem kwietniem i wyczaruję...*
Pałeczka do czarowania.
Chętne dzieci poruszają pałeczką przygotowaną przez N. i kończą zdanie: *Jestem kwietniem i wyczaruję...*, wymyślając coś nieprawdopodobnego.
- Wyjaśnianie przez dzieci znaczenia przysłowia: *Kwiecień – plecień, bo przeplata trochę zimy, trochę lata.*

2. Zabawy i ćwiczenia z literą *f*.

- Mieszanie kolorów.
Słoiki z roztworami barw podstawowych, puste słoiki.
N. ma słoiki z roztworami farb: żółtej, czerwonej i niebieskiej, oraz puste słoiki. Prosi dzieci, żeby przypomniały mu, jakie kolory powstaną przez zmieszanie farb:
  - żółtej i niebieskiej (zielony),
  - niebieskiej i czerwonej (fioletowy),
  - czerwonej i żółtej (pomarańczowy).Po każdej uzyskanej odpowiedzi miesza farby w tych kolorach.
- Analiza i synteza słuchowa słowa *farby*.
- Dzielenie słowa *farby* na sylaby.
  - Co słyszycie na początku słowa *farby*?
- **B** Podział na sylaby nazw obrazków, które rozpoczynają się głoską *f*.
Obrazki przedmiotów/zwierząt/roślin, których nazwy rozpoczynają się głoską *f*.
- **B+** Dzielenie słowa *farby* na głoski.
- Podawanie przykładów słów rozpoczynających się głoską *f* (*fajka, flaga, foka...*), mających ją w środku (*agrafka, delfin, perfumy...*) oraz na końcu (*elf, kilof, traf...*).
- Z ilu głosek składa się słowo *farby*?

- B+
  - Budowanie schematu słowa *farby*.
  - Białe nakrywki.**
  - □ □ □ □
  - Podawanie przykładów imion rozpoczynających się głoską *f* (*Franek, Filip, Felicia, Florentyna...*).
  - Analiza i synteza słuchowa imienia *Franek*.
  - Białe nakrywki.**
  - Dzielenie imienia na sylaby, na głoski; budowanie jego schematu.
  - Pokaz litery **f**: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.
  - Litery: f, F.**
  - Umieszczanie poznanych liter: **f, F, a, r, n, b, e, y, k**, pod schematami słów **farby, Franek**.
  - Litery: f, F, a, r, n, b, e, y, k.**
  - Odczytywanie wyrazów **farby, Franek**.
  - Zabawa *W jakim kolorze?*
  - Napis: Jaki kolor mają...?,** napisy – nazwy zwierząt z wiejskiego podwórka: **barany, konie, kury, koguty, kozy, krowy, indyki**, zdjęcia lub obrazki tych zwierząt.
  - N. umieszcza na tablicy napis: **Jaki kolor mają...?**, a pod nim napisy – nazwy zwierząt z wiejskiego podwórka. Na dole tablicy przypina zdjęcia, obrazki tych zwierząt.
  - Zadaniem dzieci jest odczytać napisy, umieścić pod nimi zdjęcia odpowiednich zwierząt i określić kolory ich sierści, piór.
- B
  - *Odkrywam siebie. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 40.
  - Pokaz litery **f, F** drukowanej.
  - Odczytanie wyrazu z N. Odszukanie na ostatniej karcie takiego samego wyrazu. Wycięcie go i przyklejenie na nim. Pokolorowanie rysunku.
  - Ozdobienie liter **f, F**.
  - Odszukanie wśród podanych wyrazów wyrazu **farby**. Podkreślenie go. Policzenie podkreślonych wyrazów.
  - *Odkrywam siebie. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 41.
  - Oglądanie podpisów pod zdjęciami. Odszukanie na ostatniej karcie takich samych wyrazów jak te, które znajdują się pod zdjęciami. Naklejanie ich na siebie i odczytanie z dorosłą osobą.
- B+
  - *Odkrywam siebie. Litery i liczby*, s. 80.
  - Odczytanie wyrazu z N. Odszukanie na końcu kart kartoników z literami tworzącymi wyraz **farby**. Wycięcie ich, ułożenie z nich wyrazu, a potem przyklejenie w okienkach. Pokolorowanie rysunku.
  - Odczytanie sylab.
  - Odczytanie sylab i wyrazów.
  - Pisanie liter **f, F** po śladach, a potem – samodzielnie.
  - *Odkrywam siebie. Litery i liczby*, s. 81.
  - Przeczytanie tekstu.

3. Słuchanie opowiadania Schima Schimmela *Dzieci Ziemi – pamiętajcie* (w tłumaczeniu Eleonory Karpuk).

- ☰
  - Karta pracy, cz. 3, nr 70.
  - Oglądanie obrazka przedstawiającego Układ Słoneczny.
  - Wyjaśnianie pojęcia *Układ Słoneczny*.
Układ Słoneczny to Słońce i osiem krążących wokół niego planet.
  - Słuchanie nazw poszczególnych planet, nazywanie: tej, na której żyjemy (Ziemia), największej (Jowisz), najmniejszej (Merkury), znajdującej się najbliżej Ziemi (Wenus).
  - Słuchanie opowiadania.
Gdzieś w najgłębszej aksamitnej czerni wszechświata krąży cudownie błękitny świat. Z daleka wygląda on jak prześliczna, niebiesko-biała, zamglona marmurowa kula. Ale im bardziej się zbliżamy, tym więcej widzimy kolorów – czerwienie, brązy, żółcie i wszystkie odcienie zieleni. Jest wiele światów unoszących się w przestrzeni, ale ten świat jest szczególny. To nie jest zwykły świat. Są bowiem na nim zwierzęta. Miliardy zwierząt. Więcej zwierząt niż wszystkich gwiazd, które mrugają z nocnego nieba.
A wszystkie owe zwierzęta są dziećmi tego świata. Ponieważ ten świat jest ich Matką.
My zaś nazywamy go Matką Ziemią. Zwierzęta nie są same na Matce Ziemi. Żyją tu również ludzie. Miliardy ludzi. Jest ich więcej niż gwiazd, które mrugają z nocnego nieba. Oni także są

dziećmi Matki Ziemi. Tak więc zwierzęta i ludzie, i Matka Ziemia – to jedna wielka rodzina. I bawią się tu delfiny. I śpiewają ptaki. I tańczą gazele. I żyją ludzie.

W najgłębszej aksamitnej czerni wszechświata krąży rodzina Matki Ziemi. I zwierzęta pamiętają. One pamiętają Matkę Ziemię z czasów, zanim pojawili się na niej ludzie.

Pamiętają czas, gdy lasy były gęste, bujne i zielone. Gdy oceany i rzeki, i jeziora były przejrzyste i krystalicznie czyste. Gdy niebo było jasne i tak błękitne.

Zwierzęta pamiętają też chwile, kiedy ujrzały pierwszych ludzi.

Na początku zaledwie kilku. Ale potem coraz więcej i więcej, aż ludzie rozeszli się po całej Matce Ziemi.

Mimo to nadal zwierząt było więcej niż ludzi. I ludzie dzielili się Matką Ziemią ze zwierzętami. Jeszcze pamiętali, że zwierzęta są ich siostrami i braćmi.

Jeszcze pamiętali, że stanowią część jednej wielkiej rodziny. I zwierzęta, i ludzie – to oczy i uszy, i serce Matki Ziemi. Więc kiedy bawiły się delfiny, bawiła się Matka Ziemia. Kiedy śpiewały ptaki, Matka Ziemia śpiewała. Kiedy tańczyły gazele, Matka Ziemia tańczyła. A kiedy ludzie kochali, kochała i Matka Ziemia.

Mijały lata, rodzili się ludzie. Coraz więcej i więcej, i więcej. Aż wreszcie ludzi było więcej niż zwierząt. I ludzie zapomnieli. Zapomnieli dzielić się ze zwierzętami ziemią i wodą, i niebem Matki Ziemi. Zapomnieli, że zwierzęta to ich siostry i bracia. Zapomnieli, że wszyscy są częścią jednej wielkiej rodziny Matki Ziemi. Ludzie zapomnieli. Ale zwierzęta pamiętały. Wiedziały, że kiedyś będą musiały ludziom o tym przypomnieć.

I teraz każdego dnia nasze siostry i bracia przypominają. Bo kiedy bawią się delfiny, ludzie pamiętają. Kiedy śpiewają ptaki, także pamiętają. Kiedy tańczą gazele, także pamiętają.

A kiedy ludzie będą pamiętać, będą też kochać.

- Rozmowa na temat opowiadania.

Wypowiedzi dzieci na temat wyglądu Ziemi, jej mieszkańców, ich postępowania.

4. Karta pracy cz.3 nr 71.

- Odwzorujcie rysunki rakiety i ufoludka.
- Rysujcie po śladzie, nie odrywając kredki od kartki.
- Ćwiczenia słuchowe *Co to za dźwięki?*

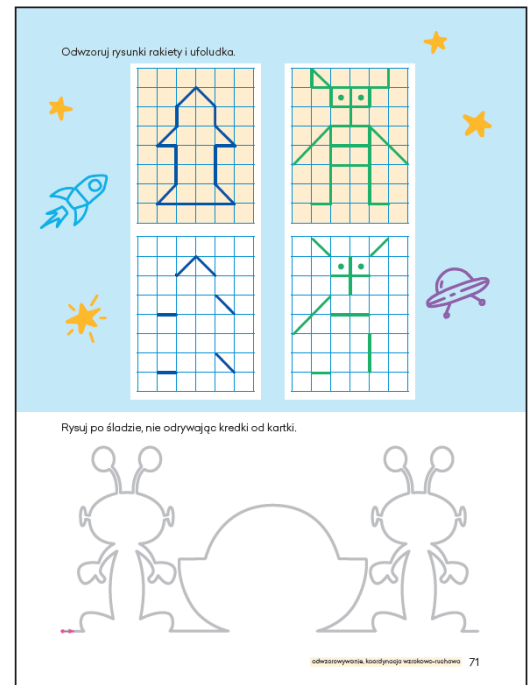
Metalowe przedmioty.

Rozpoznawanie odgłosów wydawanych przez poruszanie metalowymi przedmiotami, np.: monetami, łyżkami, pokrywkami, kluczami.

N. demonstruje zgromadzone przedmioty, dzieci je nazywają i określają, do czego służą.

Próbują w różny sposób wydobyć z nich dźwięki.

Po odwróceniu się rozpoznają, jaki przedmiot wydaje dany dźwięk (najpierw dźwięki z przedmiotów wydobywa N., potem – chętne dzieci).

5. Spotkanie z ufoludkiem – słuchanie rymowanki recytowanej przez nauczyciela, ilustrowanej sylwetką ufoludka

- *Spotkanie z ufoludkiem* – słuchanie rymowanki recytowanej przez N., ilustrowanej sylwetką ufoludka.

Sylwetka ufoludka.

*Jestem Ufuś piegowaty,
mam ubranko w srebrne łąty,
a na głowie czułki dwa,
skaczę lekko: hopsa, sa.
Mieszkam sobie we wszechświecie,
podróżuję w swej rakiecie.
Przyjaciela zdobyć chciałem,
więc na Ziemię przyleciałem.
Zaprzyjaźnić chcę się z wami,*

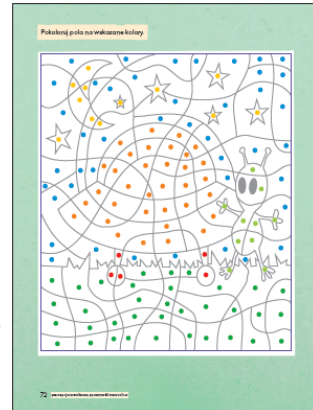
*choć jesteście jeszcze mali.
Złego nic mi nie zrobicie?
Czy bać muszę się o życie?
Chętnie z wami porozmawiam.
Przyjacielski ukłon składam.
Ziemia piękną jest planetą,
choć od mojej tak daleką.
Poznać wasze chcę zwyczaje
i powiedzieć różne kraje.*

- Rozmowa z dziećmi na temat: *Czy w kosmosie można spotkać żywe istoty?*
- Wyjaśnianie pojęcia *ufoludek*.
Zachęcanie do wypowiedziania się na temat wyglądu przybyszów z innych planet.

- Karta pracy, cz. 3, nr 72.

– Pokolorujcie pola na wskazane kolory.

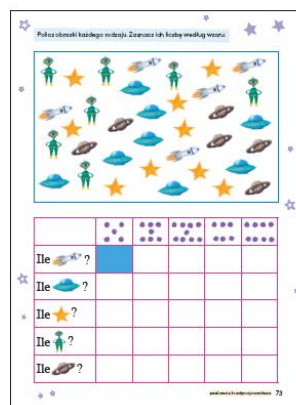

6. Rakiety kosmiczne – Wykonanie pracy przestrzennej z wykorzystaniem plastikowych butelek po napojach.

- *Opowieść ruchowa przy muzyce – Wyprawa na nieznaną planetę.*
Nagranie spokojnej melodii, odtwarzacz CD, tekst opowieści ruchowej.
Dzieci naśladują czynności, które pokazuje i o których opowiada N.
Pewnego dnia dzieci postanowiły wybrać się w podróż, w poszukiwaniu nowej planety. Założyły skafandry kosmiczne, weszły po schodkach do rakiety, zapięły pasy bezpieczeństwa i wystartowały w nieznaną podróż. Leciały, leciały, omijały napotkane rakiety i statki kosmiczne, machały rękami do pilotujących je kosmonautów, aż wylądowały na niezwyklej planecie. Wysiadły z rakiety. Przeskakiwały z nogi na nogę po kamieniach, następnie przepłynęły przez czerwoną rzekę, czołgały się przez zarośla, aż w końcu stanęły na górze. Tam zobaczyły ogromną liczbę kolorowych motyli. Tak jak one zaczęły latać, machając rączkami jak skrzydełkami. Niestety, to je bardzo zmęczyło. Ocierały pot z czoła. Postanowiły chwilę odpocząć. Położyły się na piasku i zasnęły, cichutko pochrapując. Kiedy otworzyły oczy i mocno się przeciągnęły, aby rozprostować kości, okazało się, że znajdują się przy swoich raketach. Wsiadły do nich, wchodząc po schodkach, i ruszyły w powrotną drogę, bo na Ziemi czuły się najlepiej.
- Zwracanie uwagi na wieloznaczność słowa *rakietą*.
Obrazki przedstawiające różne przedmioty, między innymi: raketę kosmiczną, raketę do tenisa stołowego, ziemnego, raketę śnieżną, do badmintona, napis *rakietą*.
N. rozkłada przed dziećmi obrazki przedstawiające różne przedmioty, między innymi: raketę kosmiczną, raketę do tenisa stołowego, ziemnego, raketę śnieżną, do badmintona. Dzieci nazywają poszczególne przedmioty, określają, do czego służą. Odczytują z N. napis **rakietą**, a następnie układają pod nim obrazki przedstawiające rakiety.
- *Nasze rakiety* – wykonywanie wymyślonych przez dzieci raket z wykorzystaniem plastikowych butelek po napojach (różnej wielkości), folii samoprzylepnej i papieru kolorowego.
Plastikowe butelki po napojach (różnej wielkości), folia samoprzylepna, papier kolorowy, klej, nożyczki.
- Samodzielne działania dzieci.

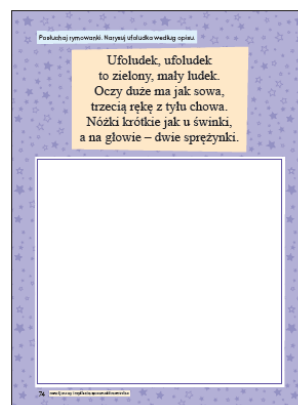
7. Karta pracy cz. 3 nr 73.

- Policzcie obrazki każdego rodzaju.
- Zaznaczcie ich liczbę według wzoru.

8. Karta pracy cz. 3 nr 74.

- Posłuchajcie rymowanki. Narysujcie ufoludka według opisu.

9. Ćwiczenia matematyczne Kosmonauci.

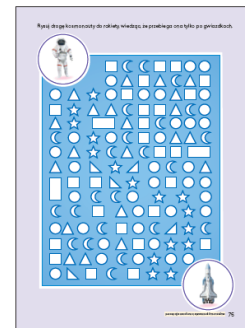
- Nauka rymowanki, interpretacja ruchowa rymowanki zgodnie z tekstem.

*Kosmonauta idzie dróżką,
przytupuje jedną nóżką,
klaszczę w ręce raz i dwa,
podskakuje: hopsa, sa.
Już w rakiemie prosto siada,
kiwa głową na sąsiada,
ster rakiety w ruch już wprawia,
choć to wcale nie zabawa,
i rakieta się unosi,
bo ją o to ładnie prosi.*

- Ćwiczenia matematyczne *Ilu kosmonautów leci rakieta?*
Dziesięć sylwet kosmonautów w różnych kombinezonach, kontury rakiety, liczmany, kartoniki z krążkami lub z liczbami.
N. układa przed dziećmi sylwety dziewięciu kosmonautów w różnych kombinezonach. Wybrane dzieci układają sylwety kosmonautów pod konturem rakiety. Pozostałe dzieci układają przed sobą taką samą liczbę liczmanów i kartonik z odpowiednią liczbą krążków lub z liczbą, określającą, ilu kosmonautów wybierze się rakieta w podróż kosmiczną.
- Dołożenie przez N. jeszcze jednej sylwety kosmonauty – liczenie ich przez dzieci (10).
- Zabawa *Pierwszy, drugi* – prawidłowe posługiwanie się liczebnikami porządkowymi w zakresie dziesięciu.
Sylwety kosmonautów.
- Układanie sylwet kosmonautów zgodnie z opisem N.: pierwszy ma niebieskie szelki, drugi – z listków pasek wielki, trzeci – żółte okulary, czwarty – buty nie do pary, piąty – kieszonka całkiem sporą, szósty – torebkę czerwoną, siódmy – czarne rękawiczki, ósmy – dwa małe króliczki, dziewiąty – nos zakrzywiony, a dziesiąty jest zielony.
- Omawianie wyglądu kosmonautów, o których pyta N., np. *Jak wygląda czwarty (piąty, dziesiąty...) kosmonauta?*
- Podawanie, który z kolei jest kosmonauta opisywany przez N. lub chętne dziecko, np. *Który kosmonauta ma żółte okulary (czarne rękawiczki...)?*

10. Karta pracy cz. 3 nr 75

- Narysujcie drogę kosmonauty do rakiety, wiedząc, że przebiega ona tylko po gwiazdkach.

11. Słuchanie wiersza *Halo, tu mówi Ziemia.*

- Zapoznanie z wierszem.
Uświadamianie dzieciom, że Ziemia jest kulą składającą się z dwóch półkul, że kręci się wokół własnej osi i krąży wokół Słońca, a na pełny obrót potrzebuje całego roku.

*Dzień dobry, dzieci! Jestem Ziemia,
wielka, okrągła jak balonik.
Z tej strony – Słońce mnie oświetla,
a z tamtej – nocy cień przesłonił.
Gdy jedna strona jest oświetlona,
to zaciemniona jest druga strona.
Wy zjadacie pierwsze śniadanie,
a spać się kładą Amerykanie.
Właśnie!
Bo ja się kręcę w krąg, jak bardzo duży bąk.*

*– Dobranoc! – wołam.
– Dzień dobry! – wołam,
to znaczy zrobiłam obrót dokoła.
A oprócz tego wciąż, bez końca,
muszę się kręcić wokół Słońca.
Nigdyście jeszcze nie widzieli
takiej olbrzymiej karuzeli!
Bo trzeba mi całego roku,
ażebym Słońce obiec wokół.*

- Zapoznanie z wyglądem i zastosowaniem globusa, wprawianie go w ruch przez chętne dzieci (ukazanie wirowego ruchu Ziemi).

Globus.

- Zabawa dydaktyczna z wykorzystaniem globusa oraz lampki stojącej (jako Słońca) – *Jak powstają dzień i noc.*

Globus, lampka stojąca.

Wyjaśnianie dzieciom, że Ziemia kręci się wokół własnej osi. Na ten obrót potrzebuje 24 godzin. Dzień jest po tej stronie Ziemi, która jest zwrócona do Słońca – widać je na niebie, jeśli nie ma chmur (demonstracja przez oświetlenie globusa z jednej strony). Noc jest po tej stronie Ziemi, która jest odwrócona od Słońca. Jeśli nie ma na niebie chmur, widzimy wtedy Księżyc, który odbija światło słoneczne, i gwiazdy. Wirowy ruch Ziemi powoduje zmianę oświetlenia Ziemi przez Słońce, dlatego po dniu następuje noc.

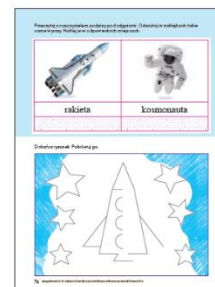
- *Nasze słończka* – wykonywanie pracy.

Żółty papier, koło wydarte z papieru, klej.

- Wydzieranie przez dzieci z żółtego papieru pasków różnej długości (promieni).
- Przyklejanie ich na środku kartki wokół wydartego koła. (O grubości, ilości, długości i rozmieszczeniu promieni decydują dzieci).

12. Karta pracy cz.3 nr 76

- Przeczytajcie z N. podpisy umieszczone pod zdjęciami. Odszukajcie w naklejkach takie same wyrazy. Naklejcie je w odpowiednich miejscach.
- Dokończcie rysunek. Pokolorujcie go.

13. Rozmowa na temat kosmosu.

- Oglądanie zdjęć przedstawiających teleskopy kosmiczne. Wyjaśnianie ich zastosowania.
Zdjęcia przedstawiające teleskopy kosmiczne.
- Wypowiadanie się na temat życia w kosmosie.
  - Czy w kosmosie mogą żyć istoty rozumne?
  - Czy muszą być podobne do nas?
  - Czy nauka potwierdza istnienie innych istot w kosmosie?
- Pokaz zdjęć przedstawiających wybrane gwiazdozbiory. Wyjaśnianie dzieciom, że na niebie gwiazdy tworzą wzory, zwane gwiazdozbiorami, które mają swoje nazwy. Zaprezentowanie dzieciom wybranych gwiazdozbiorów, np.: Wielki Wóz, Mały Wóz, Panna, Bliźnięta, Lew.
Zdjęcia gwiazdozbiorów.
- Łączenie liniami gwiazdek na dużym arkuszu papieru (w małych zespołach); zachęcanie do nadawania nazw powstałym kształtom; prezentowanie powstałych prac.
Duży arkusz papieru z narysowanymi gwiazdami, kredki lub flamastry.
- Ćwiczenie *Porządkujemy*.
Papierowe gwiazdki o różnych kształtach: duże i małe, w pięciu kolorach, kody obrazkowe.
N. wysypuje przed dziećmi papierowe gwiazdki o różnych kształtach: duże i małe, w pięciu kolorach: srebrne, złote, żółte, niebieskie i białe, po kilka każdego rodzaju. Zadaniem dzieci jest segregowanie gwiazdek ze względu na jedną cechę: kształt, wielkość lub kolor.
- Porównywanie liczby gwiazdek poprzez liczenie; określanie, których jest mniej, których więcej, a których – tyle samo. (Dzieci mogą segregować gwiazdki ze względu na dwie cechy, np.: kształt i kolor, wielkość i kolor, kształt i wielkość).
- Układanie gwiazdek w pasach, zgodnie z opisem słownym N. lub chętnego dziecka.
N. podaje, w jakiej kolejności należy ułożyć gwiazdki, np.: *srebrna mała, złota duża, złota duża, srebrna mała, żółta duża...*
- Układanie przez dzieci gwiazdek zgodnie z kodem obrazkowym, w postaci małych kółek i dużych kółek w kolorach gwiazdek.
N. przypina do tablicy kilka wzorów kodów. Dzieci otrzymują kolorowe gwiazdki, czyste kartonowe paski, na których przykleją ułożone gwiazdki zgodnie z wybranym przez siebie kodem. Kółka na kodzie odpowiadają kolorom gwiazdek i ich wielkości, np. kod – duże kółko niebieskie, małe czerwone, małe zielone, duże żółte odpowiada takiemu ułożeniu gwiazdek: duża gwiazdka niebieska, mała czerwona, mała zielona, duża żółta.

14. Wykonywanie rakiety.

- Wyprawka, karta 17, nożyczki, klej, granatowy karton (z zestawu), żółte gwiazdki i księżyc z papieru samoprzylepnego (z zestawu).**
- Wycinanie z karty obrazka rakiety. Zaginanie go wzdłuż linii przerywanych.
  - Składanie na pół kartonu. Rozkładanie go. Układanie na środku wyciętej rakiety. Przyklejanie do każdej połowy kartonu jednego skrzydła rakiety tak, żeby jej kadłub wystawał nad karton.
  - Naklejanie dookoła rakiety złotych gwiazdek i księżycy.
Propozycja dodatkowych działań, opisanych na karcie wyprawki.

Źródło: Przewodnik metodyczny Odkrywam siebie cz.4 BB+